

ikke medføre Fattighjælps Virkning for den paagældende. Ej heller bør den Hjælp, der ydes en Familieforsørger til hans og hans Families Underhold i indtil 3 Maaneder efter hans Udskrivning fra en af de ovennævnte Anstalter, have Fattighjælps Virkning for ham, forsaavidt vedkommende Anstalts Læge ved hans Udskrivning fra Anstalten erklærer, at han enten slet ikke eller kun i meget ringe Grad er arbejdsdygtig. Det Tidsrum, efter Udskrivningen, for hvilket saadan Hjælp tænkes ydet, er af de fleste angivet til 3 Maaneder, men er af enkelte angivet noget kortere eller længere. Nogle Købstæder foreslaar Udvidelsen begrænset til enkelte Kategorier af Patienter (særlig Sindssyge og Tuberkuløse). Nogle foreslaar Betingelsen om Ophold paa en godkendt Anstalt eller i kontrolleret Familiepleje ophævet, enten i Almindelighed eller særlig for Tuberkuløse, enkelte foreslaar en Udvidelse af Kredsen af godkendte Anstalter eller af Begrebet kontrolleret Familiepleje. — Om *Fattiglovens §§ 63 og 44* har Frederiksberg ikke og Købstæderne kun undtagelsesvis udtalt sig. Der forekommer dog Udtalelser om Udvidelse af § 63, dels for Sygekassemedlemmer, som lider af kronisk Sygdom, uden at Arbejds- evnen er nedsat tilstrækkeligt til at muliggøre Nydelsen af Invaliderenten, dels for Ikke-Sygekassemedlemmer, der ikke kan fremskaffe den i § 63, 2det Stk. krævede Lægeattest. En Udtalelse om Ydelse af Medicin uden Fattighjælps Virkning (til Sømænd, der efter flere Aars Ophold paa Søen kommer i Land uden at være Medlem af en Sygekasse) tager vel nærmest Sigte paa *Fattiglovens § 44*. Et enkelt Byraad foreslaar Sygekasselovens Regel om Frikørsel udvidet til at gælde Befordring til det Hospital (Rigshospitalet), hvortil Lægen beordrer Indlæggelse, et andet henleder Opmærksomheden paa det uheldige i, at Personer, der ved Opnaaelsen af Minimumsalderen for Optagelse i en anerkendt Sygekasse er uden Erhvervsevne som Følge af deres Helbredstilstand er udelukkede fra Optagelse.

Sognekommunerne har — som foran nævnt — i et Antal af ca. 250 besvaret Spørgsmaal 1. Heraf har henvend 200 behandlet Spørgsmaalet om en Udvidelse af Adgangen til at yde Hjælp uden Fattighjælps Virkning under *Sygdom*. Besvareelserne lader sig ikke i samme Grad som de foran omtalte gruppere efter de omhandlede *Fattiglov*sparagraffer. Ofte gaar de i Almindelighed ud paa, at ingen normalt bør forsørges med Fattighjælps Virkning paa Grund af Sygdom. Som Regel tager de dog, direkte eller indirekte, udtrykkeligt eller forudsætningsvis Sigte paa §§ 61, 63 og 64. Hvad angaar *Fattiglovens § 61*, forekommer de foran nævnte Anker og Forslag til Udvidelser ogsaa i *Sognekommunerne*, saaledes Forslag om:

at udvide Kredsen af berettigede derved, at Hjælpen ikke begrænses til bestemt angivne Sygdomme,

at udvide Hjælpens Omfang ved at udstrække den til at gælde Familien under Forsørgerens Ophold paa Anstalt, ved at udstrække den til at gælde et Tidsrum før og efter Opholdet paa Anstalten og ved at give Adgang til Hjælp ogsaa uden Ophold paa Anstalt,

at udvide Kredsen af godkendte Anstalter (til at omfatte Amtssygehuse m. fl. Anstalter).

Om Tuberkuløse forekommer der Udtalelser, som anbefaler Ydelse af Hjælp til Patienten og hans eventuelle Familie ogsaa i Tilfælde, hvor han under Sygdommen opholder sig i Hjemmet.

Kun faa Besvarelser tager udtrykkeligt Sigte paa *Fattiglovens § 63*, saaledes som Tilfældet er med nogle Udtalelser om, at Grænsen for Hjælp efter § 63, 3die Stk., er for lav. Flere er af et Indhold, der formentlig nærmest maatte realiseres ved en Udvidelse af Adgangen til at yde Hjælp efter § 63. Dette gælder f. Eks. Udtalelser, hvori